

अपात्रीकरण न० अपात्रं आङ्गभोजनाद्ययोग्यं क्रियते इनेन ।

१ निन्दितप्रतिभादिजनिते ‘निन्दितेभ्यो धनादानं बा-
स्त्रियं शूद्रसेवनम् । अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषण’
मिति मनुके परमेदे २ तद्वेदभूते निन्दितधनादानादौ च ।
अपाद् विं नास्ति पादोऽस्य अन्यतोपः समाठ० १ पादशूले
“अपादपाणिर्जवनोपहीतेति” श्रुतिः ।

अपादान न० अपगमाय आदीयते इवत्थितेन अप+आ+दा-
ल्युट् । “भ्रुवमपायेऽपादानमिति” १ व्याकरणपरिभाषि
कारकभेदे । यथोक्तं हरिणा ‘अपाये यदुदासीनं चलं वा
यदि वाऽचलम् । भ्रुभेवातदावेशात्तदपादानसुच्यते’ पत
तोभ्रु एवाच्चो यस्मादश्वात् प्रततयसौ । तस्याभ्यस्य प्रतने
क्षुद्यादि ब्रुच्यते । मेषान्तरक्रियापेक्षमविधिं पृथक् पृथक् ।
मेषयोः स्वक्रियापेक्षं कर्तृत्वं च्छु पृथक् पृथक् ॥ इति तच्चापा-
दानं तिविधम् । “निर्हिंद्विषयं किञ्चिदिष्टात्तविषयं तथा ।
अपेक्षितक्रियञ्चेति त्रिधापादानमिष्यते” इति हयुक्तेः ।
निर्हिंद्विषयं यथा उक्ता उपतीयादौ, अपादानविषयी-
भूतं प्रतनं हि तत्र श्रूयमाणम् । द्वितीयम् उपात्तः इत्यौती-
धात्वान्तरार्थवटकीभूत इति यावत् विषयो यस्तेति व्युत्पन्नप्रा-
खविषयक्रियाचटितश्रूयमाणक्रियान्तरमिष्यते: यथा मेषात्
विद्योतते विद्युदिष्टादौ निःसरणपूर्वकविद्योतनार्थविद्योत-
तियोगे मेषादेस्तदेकदेशे निःसरणपादानत्वम् । अपेक्षित-
क्रियं ल्योयं यथा कुतो भवानिति प्रश्नशक्ये, पाटलिपुत्रा-
दिष्टुत्तरवाक्ये च कुत इति पाटलिपुत्रादिष्टयनयोरपेक्षित-
गत्यादिक्रियापेक्षत्वात् अपेक्षितक्रियापादानत्वम् । “अपा-
दाने पञ्चमीति पा० ।

अपान षु० अपानविति अपसारयति मूलादि अप+आ+नी-
ह अपसारयति अधोऽनिति गच्छति वा अप+आन-अच् वा
१ मूलादेश्वो नवनशीले, युह्यदेशस्ये, “अधोनयन-
त्यपानस्तु आहारच्छ वृष्णा एुन” तिल्युक्तलक्षणे ‘मूलशुक्र-
वह्नेवायुरपान इति कोर्त्तपते’ इत्युक्तलक्षणे च वायौ ।
“प्राणोऽपानव्यानसमान इत्येतेत् सर्वं प्राण” इति इ०
“अपनयनात् मूलपुरोषादेशपानोऽधोऽन्तिर्विवायुः नाभि-
स्थान” इति भा० । “अथ योऽस्य प्रव्युडः शुष्णिः सोऽ-
पान” इति च्छा० उ० । “अथ योऽस्य प्रव्युडः शुष्णिः पञ्चिस-
दिक्खोः वाशुविशेषः स मूलपुरोषाद्यवृद्धोऽन्तिर्विवायपान”
इति भा० । “यदै प्राणिति स प्राणः यदपानिति सोऽ-
पान इति” च्छा० उ० । “यदै पुरुषः प्राणिति

सुखनासिकाभ्यां वायुः” वह्निंसृसारयति स प्राणाख्यो
वायुवायुष्टिविशेषः यदपानिव्यपश्यमिति ताभ्यामेव सुख-
नासिकाभ्याम् अन्तरकर्षति वायुः सोऽपानोऽपानाख्या
द्वित्तिरिति”भा० । पदार्थादेशे तु पूर्वोक्तैव निरुक्तिर्दिशिता
वया अपानव्यपानोऽयमाहारं च मत्तापितम् । “शुक्रं
मूलं तयोत्सर्गमपानस्ते न माहतः । इन्द्रगोपप्रभाकाशः
सन्ध्याजलदसन्धिभः ॥ स च भेदे च पायौ च ऊर्ध्वद्वाष्ट
जानुषु । जड्बोदरे लक्षाच्च नाभिस्त्वे च तिष्ठती” ति
योगार्थः । “प्राणायानान्तरे देवी वाग्वै नित्यं प्रति-
ष्ठतीति” भहा० भा० । “प्राणायानौ समौ क्षत्वा नासा-
भ्यन्तरवारिणा”विति गोता । अप+आन-भावे वच् । २ अ-
पानक्रियायाम् वह्निंतावायाः ३ प्राणष्टच्चेरन्तः प्रवेशने यु०
“प्रजाभ्योऽपानायेति” ता० ब्रा० । “अपानः वह्निंतावायाः
प्राणष्टच्चेरन्तः प्रवेशनमपाननं तेन हि वायुः शरीरे नीयते
अपानेन, यतः “प्राणो न पराभवतीति” अन्तरवारिणी”
ता० भा० । आधारे चच् ४ युह्यस्याने यु० ।

अपानन न० अप+आन-भावे ल्युट् । १ अपञ्चसने, सुखनासि-
काभ्यां वह्निंसृसारिप्राणवायोस्ताभ्यामेव मार्गाभ्यामन्तरा-
कर्षणे २ मूलपुरोषादेशधोनयने च अपानशब्दे ता० ब्रा० उदा०
अपान्तरमस्तु पु० अपगतमान्तरं तस्मो वस्य । १ वेदार्थप्रकाशके
देवसुष्ठेदे । “अपान्तरतमा नाम जातो देवस्य वै सुतः ।
क्षताश तेन वेदार्थस्तेन सत्ये न सोक्षयेति” हरिव० २६३ अ०
अपाप त्रिं नास्ति पापं पापकारणं वा वस्य । १ पापजनका-
चारशूले” २ निष्प्रापे च “इयं दाशरथे । सीता सुव्रता
ब्रह्मचारिणी । अपापा हि त्वया त्वक्तेति” रामा० ।

अपामार्ग षु० अपमृज्यते व्याधिरनेन मृत्यु-करणे चच् कुत्व-
दीर्घौ । (आपाड्) इति १ ख्याते वृक्षे ! “अपामार्गः त्वया
वयं सर्वं तदपमृज्महे” अथ० ४,१८,७ । “अपामार्गं
ओषधीनां सर्वासामेक इद्वशीति” अथ० ४,१७,८,७ ।
अपामार्गक्षारतैल न० “कर्णनादे कर्णस्त्वेऽ कटुतैलेन पूरणम्
नादाधिर्थयोः कुर्यात् कर्णशूलोक्तमौषधम् अपामार्गक्षार-
जलैः क्षतक्लेन साधितम् तिलजमपहरति कर्णनादं
वाधिर्थञ्चापि परेण्यत” इति चक्रदत्तोक्ते १ तैलभेदे ।
अपामार्गतैल न० “क्षयजे क्षयमासाद्य कर्त्तव्यो दृंहण्णे
विधिः । पाने नस्ये च सर्पिः स्वाहातप्तैर्मधुरैः शुभम् ।
क्षमिजे व्योषनक्ताहशियुवीजैश्च नायनम् । अजामूलशुलं
नस्ये क्षमिजे क्षमिजित् परम् । अपामार्गफलव्याघ-
निशक्षारकरामठैः । सविडङ्गं इत्यं भूते तैलं नस्ये